

Отже, Україна має потенціал до максимально швидкого переходу на цифрову економіку. Необхідно набирати оборотів у всіх ІТ-впровадженнях, чітко окреслювати та якісно вирішувати всі завдання, які стоять на шляху оцифрування.

Л. Николишин

Науковий керівник: к.е.н., доц. Комаринець С.О.

ОСНОВНІ ПРОБЛЕМИ ВІДКРИТТЯ РИНКУ ЗЕМЛІ В УКРАЇНІ

У будь-якій великій аграрній державі ринок землі є ключовим активом для прозорого та якісного регулювання земельних відносин. Станом на осінь 2019 року Україна є одною з небагатьох країн, у яких досі не знятий мораторій на продаж землі. Держава за термінами здійснення реформи займає одне з перших місць у Європі.

Уряд країни взяв курс на реалізацію земельної реформи. Водночас, є велика кількість проблем перебудови такого типу, які потрібно вирішити до запуску ринку землі. В першу чергу необхідно прийняти “Закон про обіг земель сільськогосподарського призначення”, що дасть якісне підґрунтя для подальшого успішного запровадження земельної реформи. Також обов’язковим є завершення розмежування державної, комунальної та приватної власності, а також створення Державного земельного банку, що дозволить прозоро укладати договори купівлі-продажу землі. Одною з найголовніших проблем відкриття ринку землі є підпільне незаконне обробляння землі, в якому держава не бере жодної участі та не виконує регулюючої функції у зв’язку з відсутністю доступу до цих процесів. Саме тому необхідно провести глобальну інвентаризацію земельної власності, що дозволить детінізувати аграрний сектор та регулювати ринок землі відповідно до вимог ринку та чинного законодавства.

Ці всі зміни потрібні у першу чергу для реалізації конституційного права кожного громадянина розпоряджатись своєю землею законно та головне вигідно. За допомогою ринку землі вартість оренди земельних ділянок збільшиться з 400-800 грн/га до 400-500 доларів США/га. Світовий банк прогнозує близько 0.75-1.5 млрд доларів США доходу на рік. Також запровадження ринку землі сприятиме залученню інвестицій до країни та створенню нових робочих місць, що в сукупності призведе до стрімкого росту національної економіки та покращення інвестиційного клімату в країні.

Пачок Святослав

Науковий керівник: к.е.н., доцент Русін М. В.

ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ЦИФРОВОЇ ЕКОНОМІКИ У СВІТІ ТА В УКРАЇНІ

У сучасному світі цифрова економіка – це комунікаційне середовище економічної діяльності в мережі Інтернет яке полягає в тому, що лідерів на ринку визначає не довга історія успіху, вартість активів та великий бюджет, а здатність змінюватись та адаптувати свій бізнес до нових умов, підвищення ефективності та можливості стрімкого конкурентного розвитку підприємств завдяки цифровим технологіям.

Становленню цифрової економіки значну увагу приділяли вітчизняні та зарубіжні дослідники, а саме: І. Ансофф, С. Веретюк, С. Войтко, О. Гусева, І. Зеліско, Б. Кінг, І. Ковшова, П. Стецюк, Е. Тоффлер та інші. Незважаючи на численні наукові дослідження, потрібні уточнення сутності та особливостей прояву цифрової економіки, виявлення її впливу на умови господарювання й управління підприємствами, окреслення передумов та можливостей.

Основними соціальними перспективами розвитку цифрової економіки є впровадження ефективної політики на ринку праці, орієнтованої на новітні технології та інновації, мобільність працівників, використання соціальних мереж для формування бренду країни і розвитку загальних соціальних цінностей в суспільстві, впровадження основних напрямків концепції цифрової науки для інтеграції в науковий простір [1].

Для широкого загалу «цифрова економіка» означатиме новий рівень цифрових сервісів, коли в онлайн переходять оплати комунальних платежів, через смартфон ми реєструємося в черзі, оплачуємо купівлю товарів тощо. А для промислових підприємств перехід в цифрову економіку отримав визначення в світі як Industry 4.0. Особливість же українського цифрового розвитку в тому, що користувачі і бізнес значно випереджають державу і промисловість. Наші малий і середній бізнеси вже працюють в Інтернеті і здебільшого використовують цифрові методи просування своїх послуг. Але держава і велика промисловість в Україні кардинально відстали. Ще складніша ситуація у великому промисловому секторі. Ідея оновлення старого промислового виробництва не нова, але реалізується вкрай повільно [2].

Причини такої ситуації різні, перш за все кризові явища в економіці, низька довіра населення до цифрової техніки та їхня неготовність до переходу на нові технології. Слід також враховувати і значний ризик, пов’язаний з цифровими операціями, оскільки права на конфіденційність часто є слабо захищеними в країнах з перехідною економікою, що перешкоджає розвитку нових технологій [2].

Концепція розвитку цифрової економіки в Україні визначає ключові політики, першочергові сфери, ініціативи та проекти «цифровізації» України на найближчі 3 роки: розвиток цифрової інфраструктури – широкопasmовий Інтернет (ШСД) має бути по усій території України; цифровізація освітніх процесів та стимулювання цифрових трансформацій у системі освіти, медицині, екології, безготівкової економіки, інфраструктурі, транспорті, громадській безпеці тощо, що повинно забезпечити зростання ВВП на 5% до 2021 року [3].

Для вирішення проблеми розвитку цифрової економіки потрібно ототожнити багато факторів з реальними можливостями. Цифровізація економіки визначатиме конкурентні позиції держав у наступні роки. Цифровий порядок передбачає створення єдиного ринку, який побудований на трьох основних вимогах: покращений доступ для споживачів та підприємств до товарів та послуг через Інтернет; створення належних умов для розвитку цифрових мереж та послуг; максимізація потенціалу зростання цифрової економіки через інвестиції в інфраструктуру ІКТ та нові технології, спрямованих на підвищення індустріальної конкуренції, покращення послуг.

Отже, проаналізувавши тенденції розвитку цифрової економіки у світі та в Україні, можна зробити висновок, що еволюціонують вони по-різному. В певних країнах світу цифрова економіка є нормою, однак в Україні вона лише розпочинає своє існування та намагається закріпитися на ринку. Перш за все, для подальшого розвитку даної ідеї, необхідно створювати умови для реалізації її діяльності та заохочувати людей до використання науково-технічного.

1. Anastasiia Simakhova. *Соціальні перспективи розвитку науки та цифрової економіки*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://periodicals.karazin.ua/socconom/article/view/12472> 2. Володимир Михайлов. *Що таке “цифрова економіка”?* // УКРІНФОРМ – 2019 – Аналітика. 3. *Концепція розвитку цифрової економіки до 2020 року – 2018*. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.prostir.ua/?news>

Н. Переходько

Науковий керівник – асист. Іваницька Н.Б.

МІГРАЦІЙНІ ПРОЦЕСИ ТРУДОВИХ РЕСУРСІВ

В наш час внаслідок різних соціально-економічних, політичних, релігійних, екологічних та культурних проблем в світі відбувається таке явище, як міжнародні міграції трудових ресурсів.

Існує безліч видів міграцій: сезонні, маятникові, епізодичні, незворотні та вікові; добровільні і вимушені (виникають внаслідок збройних конфліктів, політичних переслідувань, війн).

До позитивних впливів від міграції належать:

- додаткові грошові вкладення та податки;
- поповнення недостатніх трудових ресурсів різних кваліфікаційних рівнів;
- взаємообмін традиціями і обрядами, культурами;
- толерантність та взаємоповага до інших націй і культур.

Але з іншого боку, міграції мають і негативний вплив:

- перенаповнення держави трудовими ресурсами, як наслідок зростання безробіття або гостра нестача їх та занепад економіки;
- необхідність незапланованих витрат з бюджету для забезпечення умовами проживання мігрантів;
- несприйняття місцевого населення приїжджого, розпалення міжнаціональних конфліктів;
- пришвидшення темпів “старіння нації”.

Кожна країна прагне отримати якомога більше вигоди з вищевказаних факторів і одночасно намагається за допомогою різних методів послабити їх негативну дію.

Прикладом проведення міграційної політики, яка має на меті обмеження кількості мігрантів є запровадження спеціального набору документів, що підтверджують легальність в'їзду особи, її трудову спеціалізацію, наявність коштів для проживання та облаштування сучасних контрольно-пропускних пунктів. У випадку, коли країна хоче зменшити кількість виїжджаючих, це потребує набагато більше зусиль та коштів.

Економічна політика має проводитися таким чином, щоб збільшувалася кількість робочих місць, проводилася активна підтримка соціально незахищених прошарків суспільства, підвищувалася заробітна плата, умови праці та загалом проводилися заходи на розвиток держави та нації разом.

А. Пилипенко

Науковий керівник к.е.н. доц. В.В. Гуменюк

ДЕРЖАВНИЙ БОРГ УКРАЇНИ: ПРИЧИНИ ВИНИКНЕННЯ ТА СПОСОБИ ЙОГО СКОРОЧЕННЯ

Державний борг – це загальний обсяг заборгованості уряду внаслідок непогашення позик та невиплат за ними відсотків за всі роки. Це спосіб тимчасового залучення державою додаткових коштів для покриття дефіциту бюджету